

Примљено : 9. 1. 2019.			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

Предмет: Рецензија рукописа „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“

На основу одлуке Наставно-научног већа Филозофског факултета у Нишу, бр. 286/1-16-2-01, именована сам за рецензента рукописа под називом *Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси*, аутора др Зорана Станковића и др Драгане Станојевић. У овом својству факултетском Већу подносим следећи рецензентски извештај:

Достављени рукопис монографије садржи 215 страница А4 формата и све неопходне елементе: садржај, предговор, теоријски приступ, методологију истраживања, интерпретацију резултата истраживања, закључак, литературу, прилоге, регистар имена.

Рукопис монографије „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“ представља вредан допринос педагошкој науци као прилог дидактичко-методичким сазнањима о могућностима осавремењавања наставне праксе и хуманизације рада у школи. Аутори су, у виду складно уклопљене обраде изабраних савремених врста наставе, као организационих и медијских модела иновирања наставног процеса, и теоријски и емпиријски представили успешност иновативних токова у реалности наше школске праксе.

Они су учинили напор да се садржајно обухвате, на једном општијем нивоу дидактичких иновација, кооперативно учење и мултимедијски приступ настави као чиниоци којима је одређен степен реформисања школе и наставе, а тиме и васпитно-образовни резултати ученика. Уврштена поглавља су тематски и садржински

адекватни и актуелни одговор на разматрану проблематику у монографији, са разноврсним приступима у појмовном одређивању и анализи концепата са различитих аспеката. Такође, они су валидан теоријски основ за понуђено емпиријско истраживање разматраних проблема које употпуњује понуђену монографију.

Организационе дидактичке иновације, представљене кроз кооперативно учење, осветљене су са становишта наглашавања потребе и значаја мењања садашње школе и наставе и визије школе којој се тежи и, конкретно, свеобухватне елаборације кооперативног учења – иновационог потенцијала, поимања, истицања кључних елемената, резултата досадашњих истраживања његове примене, доприноса васпитним ефектима наставе (јачању мотивације, аутономије, самопоштовања, самопоуздања, побољшању самопроцене ученика својих способности, унапређењу социјалних односа ученика).

Медијске иновације презентоване су у посебном делу рукописа који се односи на сегмент примене савремене образовне технологије у функцији дидактичких иновација, у коме аутори полазе од чињенице да су основне карактеристике савременог друштва промена и информација. Истиче се да ако информацију прихватимо као персонификацију нечег новог, онда је она сама по себи вид обавештења о промени. Компјутер, као централна компонента система ИКТ, апсолутно је неопходан у процесу преноса информација (образовног материјала), и представља тренутно незамењив инструмент савремене образовне технологије. Као императив модерне наставе, образовна технологија подразумева адекватне начине постизања образовних циљева, као и различите методе, средства и стратегије успешног подучавања. Емпиријски део овог поља посвећен је „снимку“ постојећег стања у наставном процесу, у домену елементарних компетенција наставника као рефлексивних практичара, као и њихових ставова по питању спремности за стручним усавршавањем, на основу чега су након анализе, у закључку рада дате посебне опште импликације и смернице.

Дакле, осим свеобухватне теоријске елаборације, монографија пружа налазе имплементације изабраних начина побољшања квалитета наставног процеса. Тиме представља потврду да настава „подржава“ облике кооперативног рада ученика, као

и облике е-учења, које постаје све популарније међу ученицима, а који су и веома изазовни за рад савремених наставника. Након изнетих закључних разматрања и препорука практичарима, аутори свој научно-истраживачки подухват употпуњују навођењем проучене и коришћене савремене и релевантне домаће и иностране литературе, са адекватном пратећом методолошком апаратуром датом у прилогу рукописа.

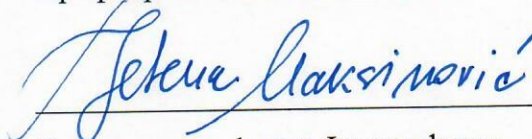
На основу изложеног, верујем да ће монографија „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“ бити од велике користи својим читаоцима јер их усмерава на активан однос према педагошкој стварности. Може се закључити да оваква монографија, која обједињује у себи анализу постојећег и пројекцију пожељног стања са сугестијама, заслужује пажњу стручне и научне јавности код нас и уопште.

Узимајући у обзир да се на Департману за педагогију Филозофског факултета у Нишу на сва три нивоа студија изучава низ предмета сродног поља проучаване тематике (Дидактика, Методика васпитно-образовног рада, Образовна технологија, Дидактичке иновације, Стратегије ефикасног образовања, Дидактика медија), ова монографија би као додатна литература свакако могла у великој мери бити од користи у стручном профилисању будућих педагога. Истовремено, имајући у виду чињеницу перманентне актуелности тематике дидактичких иновација, као и недовољан број савремених емпиријских истраживања на овом пољу, са задовољством препоручујем публикавање монографије „Дидактичке иновације у теорији и наставној пракси“, аутора Зорана Станковића и Драгане Станојевић.

У Нишу,

3.1. 2019. године

Проф. др Јелена Максимовић

Ванредни професор Филозофског
факултета у Нишу